

text a foto > René Nekuda, africký dopisovatel Nového Prostoru

René Nekuda exkluzivně z Keni **PROBLÉMY NEEXISTUJÍ!**

René Nekuda, vítěz první tištěné reality show pořádané Novým Prostorem a Humanistickým centrem Narovinu, získal nejvíce hlasů od čtenářů a na konci října odcestoval na dobrovolnickou misi do Keni.

pole, pole – pomalu
Hakuna matata – Nic není problém
Jambo! – Ahoj!
Asante sana – Děkuji mnohokrát
mzungu – běloch

Tento minislovníček používám v Keni poměrně často a pravdou je, že mi hodně pomáhá v komunikaci s africkými domorodci. Význam prvních dvou frází není pouze jen ve slovech. Je to něco, co prostupuje celou Keňou a mentalitou místních lidí. Uvedu drobný příklad...

Když jsem se chtěl vydat se svými novými přáteli na safari do největšího keňského národního parku Tsavo, nemohlo se to obejít bez smlouvání o ceně a podmínkách výletu. Protože zařizovat v Africe něco s bílým

ksichtíkem není zase tak jednoduché (pokud nejste náhodou boháči), zeptali jsme se na radu našeho milého správce chaty, kde jsme zrovna přebývali. Na rovinu jsme se přiznali, že nemáme zrovna moc peněz a že za dvoudenní safari nevydáme víc než 130 dolarů na osobu. On nám s úsměvem na rtech odpověděl, tak jak je to tady normální, že nic není problém – jednoduše „hakuna matata“ (čti akuna matata). S hřejivými pocity u srdce jsme byli nadšení z lákavé nabídky a dle jeho pokynů vyčkali večera. A světe div se! Opravdu včas, téměř jako na koni, kde se vzal, tu se vzal postarší černoušek s poznámkovým blokem a kalkulačkou v ruce. Po seznámení ihned sáhl po Kalkulihovi přístroji a před našimi lehce vyděšenými obličejmi se začal propočítávat ke konečné ceně našeho zájezdu. Kouzelník to byl opravdu mistrovský, protože ani ne za dvě minuty čistého času vykouzliil částku

160 babek na hlavu. Nic se nedalo dělat, protože už byl večer, a tak nám nezbylo nic jiného než souhlasit. „Vše ujednáno,“ prohlásil a taktně prohodil, že vyrážíme už brzy ráno okolo šesté hodiny. I to jsme v natěšeném stavu po slonech a žirafách překousli a téměř jednohlasně odkývli (pouze pan psychiatr Martin trochu reptal).

Ráno se naším novým společníkem do nepohody stal Charles – na první pohled sympatický pán s vytřeštěnými zažloutlými bělmy. Nasedli jsme do matatusu a dobrodružství mohlo vypuknout! Cesta z Mombasy (druhé největší město Keni) a zásobovací přístav pro celou jižní Afriku) do městečka Voie opět patří mezi nezapomenutelné zážitky. Když to řeknu srozumitelně, tak stav keňských vozovek je srovnatelný s povrchem Měsíce. Samý výmč

av keňských vozovek je srovnatelný s povrchem Měsíce. Samý výmol, kámen, koza či domorodec přes cestu není nic neobvyklého...

men, koza či domorodec přes cestu není nic neobvyklého. A jako bonus se kolem vás řítí tatni automobily v obou směrech po levici a po pravici. A aby toho nebylo málo, jednou za čtrnácti desítkami kilometrů vás zastaví a zkontroluje bezpečnostní hlídka (když máte štěstí, nebudou požadovat ukázání hodnotných papírků hlavy prezidenta a jejich následného bavení). Zhruba v půli cesty nás Charles pustil na jedné zastávce pro turisty, kde byly prakticky umístěné záchodky. Ihned po opuštění ochranné bariéry v podobě našeho úředního prostředku na nás ziskuchtivě nabíhali prodejci s neuvěřitelným množstvím afrického zboží a cetek. Samozřejmě za zungu price.

První zvíře, které jsme viděli, byl jakýsi acetocentimetrový koloušek a my jsme z toho měli radost a div neskákali dva metry vysoko. Další úlovkem se stala jakási divoká slepice naše nadšení pro safari pomalu klesalo pod vlivem mrazu. Tohle mají být ta divoká africká zvířata, která známe z televize a z dětských pohádek? Situace se o mnoho zlepšila, když jsme zahlédli nosorožce. Bylo to o to zajímavější, když nám Charles sdělil, že nosorožec je v Tsavu velmi vzácné zvíře. Prý on sám jezdit na safari celých 25 let a tohohle majestátného tvora viděl asi pětkrát. Takže super! Nadšení opět vzrostlo, a když už téměř dosahovalo bodu varu, nečekaný pokles jeho nálady způsobil velké rozčarování. Důvodem bylo zjištění, že nemáme kde spát. Haló, my nemáme kde spát! Uprostřed divočiny se lvy a hyeny v patách! Při vyjednávání podmínek příletu jsme požadovali zapůjčení stanu, protože jsme ho s sebou neměli. Jasnou odpovědí, která se mi v hlavě motala po celý první den safari, bylo co jiného než „Hakuna Matata“. Když nám Charles s omluvným tónem vysvětlil, že on je jenom řidič, a že o ničem takovém nemá, a že mu byla sdělena informace o tom, že jsme vlastníky stanu.

Na našem ostřejším dotazu, kde tedy nakonec složíme hlavu, začal náš průvodce Charles žhavit mobilní telefon. Šéf alias Boss se k naší situaci bezdomovců uprostřed přírody obývané masožravými tvory a bohatými důchodci z Evropy a z Ameriky moc nehlásil a poté

prohlásil, ať si stan sami zakoupíme. Když jsme jeho lákavou nabídku odmítli, dostali jsme se zpátky k bodu, ze kterého jsme před půlhodinou vyšli. Domorodý průvodce se nám začal omlouvat a omlouvat a omlouvat a neustále opakoval větu: „Já jsem jenom řidič, peníze nemám a za nic nemohu.“ Když už to vypadalo, že se mu zasekla v hlasívkách jakási podivná deska, majitel jukeboxu změnil interpreta. Samozřejmě na námi dobře známou skladbu „hakuna matata“. „Znáš jedno místo, kde se můžeme vyspat – v chatrčích na stromech. Vždy je tam volno, a tak prostě a jednoduše hakuna matata.“ Souhlasili jsme pod podmínkou, že nezaplatíme ani dolar, ba co víc, ani korunu či šilink navíc. Jakmile to odsouhlasil, ulevilo se nám a opět jsme se mohli oddávat pokojnému safari. Tentokrát jsme shlédli žirafy, hrochy a antilopy spolu s gazelami.

Začalo se stmívat, a tak jsme krouhli jednu zatáčku doprava a ocitli se v nádherném areálu pro turisty. Už na první pohled bylo něco

Po našem ostřejším dotazu, kde tedy nakonec složíme hlavu, začal náš průvodce Charles žhavit mobilní telefon. Šéf alias Boss se k naší situaci bezdomovců uprostřed přírody obývané masožravými tvory a bohatými důchodci z Evropy a z Ameriky moc nehlásil a poté prohlásil, ať si stan sami zakoupíme.

v nepořádku – chýše nebyly umístěné na stromech, nýbrž normálně na zemi. Na druhý pohled nebylo v pořádku už vůbec nic. Slibovaná vždy volná místa se ukázala jako zaplněná a navíc za pouhopouhých 120 dolarů na noc. Co teď?! V této chvíli zbělel i náš jinak přirozeně černý průvodce Charles, ale nakonec s klidným výrazem opět prohlásil: „hakuna matata.“

Když v Africe nic není problém, tak asi opravdu NIC NENÍ PROBLÉM, protože jsme se vydali znovu na safari a nezbyvalo nám, než doufat, že někdo z ohlášených hostů nedorazí. Nic zlomyslného v tom nebylo, ale hodilo by se to. Další z variant, která se logicky nabízela, byla přesunout se do jiného ubytovacího zařízení. K naší smůle se po setmění (čili okolo sedmé

hodiny večerní) nesmí po parku pohybovat žádná auta a nejbližší vhodné místo bylo poměrně daleko. Popravdě úplně nejbližší ubytování bylo pouhých 30 km, ale bylo až moc luxusní (a to se odrazilo i na ceně za jednu noc). Tuto podvečerní vyjížďku keňskou přírodou jsme si moc neužili, protože se na nás škodolibě usmívalo usínající rudé slunce, které znamenalo blížící se okamžik posledního soudu – buď budou volná místa k dispozici, nebo nebudou.

Konec příběhu je našťáště happyendem. Jeden z hostů doopravdy nepřišel a my jsme strávili noc v chýši s vlastním sociálním zařízením, takže jsme si docela polepšili oproti stanu nebo ještě lépe stanu, který jsme si měli koupit. Problém byl umluvit Charlese, že si opravdu nic nepříplatíme, protože jsme v této situaci neviní. A Charles se jako správný Afričan držel hesla „hakuna matata“ a zaplatil nám toto ubytování v chatrči v plné výši a sám spal stylově v matatu. Další den jsme vyrazili opět na vyjížďku a shlédli navíc slony a zebry. K tomu jsme se dozvěděli, že ubytování bylo

placeno z rezervy na opravu vozidla. A tak jsme strávili cestu domů v dalším strachu, aby se s milovaným autíčkem poskakujícím mezi hlubokými výmoly nic nestalo. Opravdu se nic nestalo a my vše stihli tak akorát, užili si safari a zažili další vzrušující okamžiky s Afričany a jejich zajímavou kulturou. Prostě nic není problém! Hakuna matata! :o)

Z Keni zdraví váš
dopisovatel René
Nekuda a přeje vám
mnoho úspěchů
v životě a žádné
zbytečné problémy!
:o) (Nairobi, 19. 11.
2005)

reeneekuda.cz
/prednasky